

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1702/2015
25.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца У. АД Н.С., кога заступа пуномоћник М.Ш., адвокат из Н.С., против тужених: 1) Републике Србије, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду и 2) Града Новог Сада, кога заступа Градско јавно правобранилаштво, ради утврђења права својине на непокретности по основу одржаја, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.2973/13 од 12.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца У. АД Н.С., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.2973/13 од 12.02.2014. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев друготуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију тужиоца.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П бр.16/13 од 17.05.2013. године, ставом првим изреке одбијен је приговор пресуђене ствари. Ставом другим одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је власник 148/1000 делова некретнине пословне зграде на Булевару ... број ... у Н.С., уписане у листу непокретности број ... КО Н.С. ..., саграђене на парцели број ... – површине 19 ари и 11м² на имену туженог првог реда као корисника 1/1 дела исте парцеле и туженог другог реда као власника 1/1 дела исте, по правном основу одржаја што су тужени дужни признати и трпети да тужилац по правноснажности ове пресуде изврши упис свога права заснованог на пресуди, те да се обавезу тужени да солидарно накнаде трошкове парничног поступка тужиоцу. Ставом три обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка и то првотуженој износ од 30.000,00 динара, а друготуженом износ од 93.000,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду пресудом пословни број Гж 2973/13 од 12.02.2014. године одбија жалбу тужиоца и пресуду Вишег суда у Новом Саду П бр.16/13 од 17.05.2013. године, потврђује.

Против другостепене пресуде, тужилац изјављује благовремену и дозвољену ревизију. Ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права.

У одговору на ревизију друготужени предлаже да се иста одбије као неоснована. Трошкове је опредељено тражио за састав одговора на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао ревизијом побијану другостепену пресуду на начин прописан чланом 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио као у изреци ревизијске пресуде из следећих разлога:

Ревизија тужиоца није основана.

Нижестепене пресуде нису захваћене битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању пословно административни објекат Е.р.ц. изграђен је на основу одобрења за грађење од 05.08.1970. године, а инвеститор је био Завод за комуналну изградњу Нови Сад., кога је основала општина. Правни следбеници инвеститора су се касније удружили у радну организацију У. Завод за урбанизам, изградњу и становање из Новог Сада са 11 ОУР-а у свом саставу. Решењем Општинског секретаријата за урбанизам, комуналне и стамбене послове од 09.09.1976. године, усвојен је захтев У. ОУР Дирекција за припрему и грађење Нови Сад, којим је тражена локација за доградњу трећег спрата и поткровља на предметној пословној згради у Н.С., Булевар ... број ..., парцела ... КО Н.С. ... Дана 20.09.1976. године закључен је уговор о инвестиционом кредиту за основна средства између Н.б. у Н.С. и Завода за урбанизам, изградњу и становање У. ОУР Дирекција за припрему и грађење Нови Сад као корисником кредита. Решењем Општинског секретаријата за урбанизам, комуналне и стамбене послове од 11.11.1976. године, одобрено је грађење – доградња пословне зграде У. у Н.С.. Новом реорганизацијом 1977. године настала је Радна организација У. Завод за урбанизам, информатику и грађевинарство са 10 ОУР-а, а реорганизацијом спроведеном исте године настало је 6 ОУР-а. Радови на надоградњи пословне зграде У. у Н.С. су завршени 1978. године надоградњом трећег спрата и поткровља. Општински секретаријат за урбанизам стамбене послове и заштиту човекове средине је решењем од 25.09.1978. године издао одобрење за употребу дограђеног дела пословне зграде У. у Н.С.. Радници основне организације У. и ОУР-а у саставу радне организације су закључили споразум о пословном простору у пословним зградама у Булевару ... број ... и Булевару ... број ... у Н.С. и учествовању у финансирању и надоградњи пословне зграде на Булевару ... број ... У члану 3 наведеног уговора одређено је колико ће процентуално учешће ОУР-а бити у финансирању радова на надоградњи објекта на спорној парцели. 1982. године извршена је још једна

реорганизација којом се постојећа радна организација са 6 ОУР-а трансформисала у 2 Радне организације, Радну организацију У. и радну организација И.п.. Парцела ... са предметним пословно административним објектом који је на њој саграђен укњижена је као друштвена својина у ЗКУЛ бр.... КО Н.С. ... Носилац права коришћења је општина Стари град у Новом Саду., а на основу записника број 8 иод 28.07.1982. године. На основу уговора о преносу непокретности од 09.07.1980. године а на предлог јавног правобранилаштва Нови Сад извршен је пренос предметне парцеле, а као корисник је укњижен Град Нови Сад. Извршеном идентификацијом утврђено је да је ова парцела површине 19ари 11м2 идентична делу старе парцеле број ... која је раније уписана у ЗКУЛ број ... КО Н.С. и која је била укњижена као друштвена својина, а са носиоцем права коришћења Заводом за комуналну изградњу из Новог Сада. Решењем од 09.07.1987. године Нови Сад је дао на употребу без накнаде и без права располагања радним организацијама У. и И.п. из Н.С. ради обављања регистроване делатности пословне просторије које се налазе у пословној згради у Булевару ... број ... и на Булевару ... број ..., уписане у ЗКУЛ број ... КО Н.С. ... парцела број ..., површине 19ари и 11м2. Ставом два истог решења наведене организације су обавезане да као корисници пословних просторија из својих средстава издвајају потребна средства за подмирење законских и уговорних обавеза. Априла 1989. године сачињен је споразум о подели и коришћењу простора пословне зграде на Булевару ... број ... у Н.С., између Радне организације И. Н.С.; З.з.и. и Радне организације У.; Завод за урбанизам и радне организације И.п. са седиштем у Н.С. и СИЗ-а за комуналне делатности и локалне путеве Н.С. о подели и коришћењу пословне зграде која се налази на предметној локацији. Тужилац У.п. АД Н.С. је правни следбеник ОУР-а Г. које је било у саставу И. а из којег је настао 1992. године приватизацијом. Седиште се налази у пословно административном објекту у Н.С., Булевар ..., саграђен на парцели број ..., површине 19ари и 11м2, актуелно уписаном у ЛН број ... за КО Н.С..., као власништво Републике Србије у 1/1 дела, са правом коришћења Града Новог Сада, такође 1/1 дела.

Првостепени суд одбија тужбени захтев тужиоца за утврђење права власништва, уз образложење да тужилац не може по правном основу одржаја стећи власништво на предметној непокретности јер није имао ни закониту ни савесну државину.

С обзиром на тако утврђено чињенично стање правилно је другостепени суд применио материјално право када је потврдио првостепену пресуду којом је тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован.

Ревидент у ревизијским разлозима изражава супротан правни став од израженог става нижестепених судова.

Ревизијски суд не прихвата у ревизији изражене правне ставове.

Одредбом члана 28. став 2. и 4. Закона о основама својинско правних односа прописано је да савестан и законит држалац непокретне ствари на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 10 година. Савестан држалац непокретне ствари на коју други има право својине стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 20 година. Чланом 30. ст. 1. и

2. истог закона прописано је да време потребно за одржај почиње тећи оног дана када је држалац ступио у државину ствари, а завршава се истеком последњег дана времена потребног за одржај. У време потребно за одржај урачунава се и време за које су претходници садашњег држаоца држали ствар као савесни и законити држаоци, односно као савесни држаоци.

Државина правних претходника тужиоца није била заснована на пуноважаном правном основу који је неопходан за стицање права својине. Државина није била ни законита, што се односи пре свега на тужиоца који је у свему наследио државински положај правних претходника тужиоца, у односу на спорну некретнину.

Према члану 72. Закона о основама својинско правних односа државина је законита ако се заснива на пуноважном правном основу који је потребан за стицање права својине и ако није прибављена силом, преваром или злоупотребом поверења, а савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова, при чему се савесност државине претпоставља.

Тужилац нема закониту државину, јер правни претходници тужиоца нису имали право својине ни право коришћења на истој, већ само право управљања, будући да је непокретност била у режиму друштвене својине. Носилац права коришћења Град Нови Сад је спорне пословне просторије правном претходнику тужиоца дао само на употребу без накнаде и без права располагања. Имајући у виду начело да нико не може пренети више права него што и сам има, а обзиром да државина правних претходника тужиоца није била заснована на правном послу неопходном за стицање права својине, самим тим тужилац који је ступио на место својих претходника не може стећи већа права него што су они имали. Тужилац нема савесну државину, имајући у виду да му није могло бити непознато да правни претходници тужиоца у односу на предметну некретнину нису имали својинска овлашћења. Имајући у виду поступак приватизације, та чињеница не би могла остати непозната тужиоцу, јер наведена непокретност није била обухваћена уговором о приватизацији, нити је ту чињеницу тужилац доказао. Тужилац није доказао да је непокретност купио у поступку приватизације.

Такође, тужилац не може основано да се позива на стицање права својине по основу градње, будући да је правни претходник тужиоца знао да гради на туђем земљишту, односно на земљишту које је у режиму друштвене својине при чему из стања у списима произилази да је правни претходник тужиоца већ једном водио поступак против Града Новог Сада којим је тражено утврђење да је правни претходник тужиоца носилац права коришћења на згради у 148/1000 делова и на земљишту и да се дозволи укњижба права коришћења тужиоца на поменутој згради и земљишту у означеном делу. Међутим тај поступак је правноснажно окончан тако што је захтев тужиоца одбијен правноснажно.

Имајући у виду наведено, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су захтев тужиоца за утврђење права власништва на 148/1000 делова спорне некретнине одбили као неоснован, дајући при томе разлоге које у свему прихвата и Врховни касациони суд. Правилност

оваквог закључка нижестепених судова са осталим наводима ревизије не доводи у сумњу.

Следом реченог на основу члана 414. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је одлучио као у изреци под један.

Суд је одбио захтев друготуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију тужиоца као неоснован. Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована одговор на ревизију који је изјављен од стране друготуженог није био неопходан, па у смислу члана 154. став 1. ЗПП, предузимање такве радње је било сувишно и непотребно.

Из наведених разлога је захтев друготуженог за накнаду ових трошкова одбијен као неоснован и одлучено је као у изреци под два, у смислу члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**